

סקולען

לְכוּ בְּנֵים

עַם חַן שֶׁל פֵּעַם

שְׁבֻעַת לִי

סֵפֶר

נְעִימוֹת אֱלִיעֶזֶר

שַׁבַּת נַחֲמוּ

נִתְחַבֵּר ע"י

ה' אֱלִיעֶזֶר זֹסִיא רוֹבִין

לְזֵכֶר נִשְׁמַת רַבּוֹתֵינוּ הַק'

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר זֹסִיא בֶן יִשְׂרָאֵל אַבְרָהָם זצ"ל
רַבִּי יִשְׂרָאֵל אַבְרָהָם בֶּן אֱלִיעֶזֶר זֹסִיא זצ"ל

מִסְקוּלֵעֵן

סְקוּלֵעֵן

כל הזכויות שמורות
למכון נעימות אליעזר סקולען בארה"ק
ואין רשות לצלם או לתרגם או להעתיק
למאגר מידע אפילו חלק מן הספר ללא אישור בכתב
skulen3@gmail.com לקחת חלק בהדפסת ספרי סקולען צור קשר במייל
copyright by mechon nemois eliezer skulen. beth shemesh.
in all countries subscribing to the international copyright union.

PRINTED IN ISRAEL

יצא לאור העולם ע"י
מכון נעימות אליעזר בארה"ק

053-415-2636

הסכמת הרב קלמן ווייס שליט"א מו"צ העדה החרדית

בס"ד כ"ז שבט תשפ"א

הנני בזה בשורות האלה לחזק ולאמץ את ידי הבה"ח החשוב והיקר
ירא שמים ובעל מדות תרומיות דבוק בלו"ג ברבותינו הק' מסקולען
זי"ע ולהבלי"ח לכ"ק האדמורי"ם ממשיכי דרכם שליט"א

כמר אליעזר זוסיא רובין ניו

אשר ליקט ואיזן דבריהם הקדושים של האדמורי"ם מסקולען וצוק"ל
במשך שנים על ענינים שונים בתורה ועבודת השי"ת וכן במה
שהביאו מספה"ק תלמידי הבעש"ט הק' בענינים רמים אלו והבה"ח
החשוב הנ"ל תורגם אותם ללשון "האידיש" שיהא שימה בפייהם של
רבים אשר אינם מבינים בלה"ק

ונקרא שמו "נעימות אליעזר"

ודבר גדול מאד עשה בעמיו לקרב דבריהם הק' אשר מלאים ביר"ש
וקדושה בדברים היוצאים מלב טהור וקדוש שבודאי יכנסו ללבם של
ישראל לקרבם לעבודה ולתורה וקדושה וע"כ גם ידי תכון עמו
להוציא לאור ספר הקדוש הזה ויזכה להפיץ תורתם בקרב ישראל
מתוך נחת ובריות גופא ברוב הצלחה וסייעתא דשמיא בכל הענינים
אמן:

הנני מצידע חתום ומוחזק
קלמן ווייס שליט"א

הכו"ח לכבוד התורה וצדיקי הדור:

קאניאוס קלאן ווייס

הסכמת אב"ד קאסאן שליט"א

מו"צ העדה החרדית

הנני מצטרף להנ"ל והשי"ת יעזור להרחיב גבולי הקדושה ויתקדש שם
שמים בעולם ובזכות זה נזכה בקרוב להתגלות מלך המשיח בב"א:

547 אג"ר
הג"ר

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסערט ויזניץ שליט"א

דער אייבערשטער זאל העלפן אז מ'זאל זיך קענען מתחזק זיין און
מתרומם זיין אויפן דרך פון אונזערע הייליגע רבי'ס "לבית סקולען",
און אין סקולען איז דאך אסאך אסאך לייכטער זיך צו מתרומם זיין,
ווייל די זיס'קייט דארטן איז דאך גאר גאר הויעך און דערהויבן און
ליכטיג, און איך בין זיכער אז פון אויבן וועלן זיי משפיע זיין שפע
עבודת השם פאר די אלע וואס וועלן לערנען אין דעם הייליגן ספר.

י"ד תמוז ה'תש"ז

[והוסיף: ס'איז מיר שווער "נישט" צו חתמ'נען אויף אזאנ'ס].

י"ד תמוז ה'תש"ז

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מדושינסקיא שליט"א

הנני בזה לחזק ולאמץ ידי הבה"ח היקר זוכה ומזכה את הרבים
כמר אליעזר זוסיא רובין נרו יאיר ויזרח
יהי ד"א עמו בכל אשר יפנה, ויעלית דרכו הטובה על דרך רבותיו
הקדושים אשר האירו את ישראל בנועם אמרותיהם וזמירותיהם,
ויזכה לראות ברכה בעמלו מתוך הרחבת הדעת וטוב לב תמיד
לאויושט"א:

המברך בברכת אהבה
יגדלנו קדושתו ויגדלנו
עבודתו

הסכמת כ"ק מרן אדמו"ר מסקולען מאנסי שליט"א

[illegible]

הסכמת רב דקהל אש תמיד בני ברק שליט"א

הנני באתי להמליץ טוב עבור הבה"ח חסידא ופרישא המפורסם בתורותיו ומידות הטובות והישרות מתאבק באפר רגליהם כל צדיקי הדור ובפרט כ"ק האדמו"רים מסקולען
ה"ה שמו הולך לפניו

מוהר"ר אליעזר זוסיא רובין שליט"א

יה"ר שיזכה תמיד להפיץ מעינתיו חוצה ויזכה תמיד את הרבים בטוב טעם ודעת ואך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו בחן של טעם זקנים ויזכה במהרה לקבל פני משיח צדקנו אמן בב"א:

ידידו המכבדו בלב טוב

16/12/00 (י"ג ט"ז)

ורבינו זצ"ל היה אומר תמיד, שלפני שהולכים ללמוד צריכים לבוון לקיים מצות לימוד התורה, כי הרי מצות צריכות כוונה, וממילא וצריך אדם לומר קודם הלימוד בפה מלא:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמָן לְקִיּוֹם מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵייתָא שֶׁל
לְמוֹד הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב בַּתּוֹרָה וּלְמִדָּתָם אַתֶּם
וּשְׁמֵרָתָם לַעֲשֹׂתָם וְהֲרִינִי עוֹשֵׂה מִצְוָה זוּ כְּדֵי לְקִיּוֹם
מִצְוֹת בּוֹרְאֵי וּכְדֵי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָּהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ
וּרְחִימוּ וּדְחִילוֹ לְיִחָד שֵׁם י"ה בּוֹ"ה בְּיַחְוָדָא שְׁלִים בְּשֵׁם
כָּל יִשְׂרָאֵל: וְיֵחִי נַעֲם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
בּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנֵנָהוּ:

וב"ק מרן רבינו זצ"ל
היה אומר תמיד בכל הזדמנות:

אז: "לכו בָּנִים" – אז ווען איר גייט
אדזעק פון די התעוררות, דעמאלט'ס:
"שְׂמֵעוּ לִי" – דעמאלט'ס זאל אייד
קלונגען אין די אויער'ן דאס וואס איר
האט דא געהערט!..

ווייל בשעת ווען איר זענט דא,
דעמאלט'ס זעה איך דאך שוין אליין
אז איר הערט מיך אויס, נאר ווען
איר גייט "אדזעק".. דעמאלט'ס זאל
אייד קלונגען אין די אויער'ן דאס
וואס איר האט דא געהערט!..

הקדמה

י"שמחו ה'חסידים ויגילו ה'משתוקקים לראות אור כי טוב מאמרי קודש מרז"ל קדושים אשר בארץ המה, ובשבת והוראה להשי"ת שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה אני מודה ומשבח לאדון כל על שזכיתי לגמור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מיוסד על דברי חז"ל ועל דברי רבותינו הקדושים תלמידי הבעל שם טוב הק' ותלמידי המגיד וצוק"ל, כדי שכל יהודי פשוט יזכה לשאוב מתורתם של רז"ל אשר מפיהם אנו חיים כל ימינו על אדמתינו, וכדי שכל יהודי פשוט יזכה לדעת את הדרך אשר ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון.

והרי כבר ידוע ליודעי חן, כי אמרו רז"ל (יבמות צ"ז.) על כל האומר דבר שמועה מפיהם ששפתותיו דובבות בקבר, ובספר חסידים (ס' רכ"ד) איתא שהם מתפללין עליו שם וממליצים טובה עליו עכ"ל.

ומודה אני לפניך ה' אלקי ואלקי אבותי אשר זכיתי להוציא לאור ספר "נעימות אליעזר" על התורה ומועדים באידיש אשר מטרתו של הספר הוא אך ורק שכל יהודי יזכה לחיות עם "שויתי ה' לנגדי תמיד" בכל רגע ורגע ולקיים "בכל דרכיך דעהו" במלא מובן המלה.

וברוך הוא אלקינו אשר נתן סיעתא דשמיא בעמלי וזכיתי לראות ברכה בעמלי, אשר אחרי שנים רבות וארוכות זכיתי לברך על המוגמר ולזכות את הרבים בדברים פשוטים וברורים נראים לעינים בעיני עבודת השם יתברך תורה ותפילה ומידות טובות וישרות, ואכן שמע אלקים מתוך סיעתא דשמיא אשר הרגשתי בה על כל צעד ושעל במהלך חיבור ספר זה, ומתוך שבח והודיה להשי"ת על כל הטוב אשר גמלני, הנני עומד עתה ב"פתח השער" ומתחנן לפני בורא כל עולמים שכה יתן ה' וכה יוסיף ויזכני להעלות דבר נאה ומתוקן על שולחן חכמים, ולהוסיף דעת

ותבונה ויראת ה' טהורה בתוך לבבות ישראל, ואל יצא מתחת ידי שום מכשול חס ושלום, רק יחזק את האמונה ואת הניצוץ היהודי אשר נמצא בתוך כל אחד ואחד מישראל, ובעזרת השם יתברך יהיה לתועלת הרבים, ובפרט לבחורי ואברכי חוץ לארץ שיותר קל להם ללמוד ספרים "באידיש", והרי כבר כתוב בתורתנו הק' בפרשה וילך (ל"א פ' י"ט): "ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימה בפיהם", פירוש שכל יהודי יזכה להבין ולהשכיל את התורה בשפה שהוא מבין טוב.

וכאן המקום לציין שכל הספר מתחילה עד הסוף נעשית ע"פ הוראת והדרכת גדולי ישראל על כל צעד ושעל, וזהו אינו רק ספר לקריאה גרידא, כי אם גם ספר של לימוד התורה באמת, יען כי הרי זה משפיע יראת שמים במדה גדושה על לבבות ישראל.

וכאן המקום להודות ולהלל לכל האנשים שעזרו ותרמו ותמכו למען הוצאת ספר זה, יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שיזכו לראות אך ורק תענוג ונחת דקדושה מכל יוצ"ח, ויזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצות באמת לאווישט"א.

ובצאתי אפרוש כפי אל ה' בתפילה שאזכה לישב באהלה של תורה ולהרביץ תורה ויראה כל ימי חיי, ואזכה לעבוד את השם יתברך בשמחה ובטוב לבב מרוב כל מתוך שמחה של מצוה יחד עם כל ישראל, ואזכה להיות מאלו שמוסיפים יופי לכתר הגדול שנקרא תפארת ישראל"ל זרע אברהם" אוהבו, מתוך הרחבת הדעת ומנוחה, ומתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה בקרוב ליעוד הנביא ומלאה הארץ דעה את ה' וברחמים גדולים אקבץ בביאת גואל צדק ובבנין בית המקדש השלישי במהרה בימינו אמן:

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֵאמֹר אֱלֹקֵיכֶם

נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֵאמֹר אֱלֹקֵיכֶם: די חודש איז בעצם: "אָב" – דער הייליגער גרויסער רחמנות'דיגער טאטע אין הימל, און.. יא, גאנץ "חודש אב" איז ארום גענומען מיט: "רַחֲמִים וְחֲסָדִים גְּדֹלִים עַד אֵין שְׁעוֹר וְעָרָף".

און דאס איז טאקע פשוט פון די ווערטער: "מִנְחָם אָב", ווייל מיר טרייסטן זיך מיט דעם וואס מיר געדענקען אז דער חודש איז: "אָב" – מיר טרייסטן זיך מיט דעם וואס מיר געדענקען אז דער חודש איז אונזער גרויסער זיסער טאטן אין הימל.

און דער אייבערשטער האט דאך שוין טאקע געזאגט אין דעם חודש פאר כלל ישראל, אז איך מוז טאקע ברענגען א חורבן צוליב ענקערע זינד, אבער געדענקט'ס.. אז דאס איז נאר: "אֶף וְרַק לְטוֹבְתְּכֶם", און מיר דאנקען טאקע דעם אייבערשטן פון טיפענישן פון הארץ, אז: "בְּרוּךְ שֶׁשָּׁפַךְ חֲמָתוֹ עַל עֲצִים וְאֲבָנִים", און ער האט אונז נישט געשעדיגט ח"ו, ווייל ער איז דאך א רחמנות'דיגער טאטע.

און ממילא דאס איז: "מִזֵּל אָב אֲרִיָּה", ווייל אין די חורבן בית המקדש און אין אלע צרות וואס עס איז געשעהן צו כלל ישראל אין חודש אב, איז אבער נאך אלץ געלעגן באהאלטן אין דעם גאר גרויסע: "חֲסָדִים וְרַחֲמִים נִסְתָּרִים", און ווי אזוי טרייסט מען זיך טאקע נאך תשעה באב...?!

און די תירוץ אויף דעם איז דאך, מיט די צוויי אנכ״ס: (א) מיט דעם: "אֲנֹכִי יְהוֹה אֱלֹקֶיךָ", (ב) מיט דעם: "אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְנַחֲמֶכֶם".

ווייל אויב מען וועט גוט פארשטיין וואס די פסוק זאגט אונז: "אָנְכִי אָנְכִי" — אז די צוויי אנכ'ס גייען צוזאמען, און אז ביידע זענען די זעלבע: "אָנְכִי", דעמאלט'ס: "הוא מְנַחֵמְךָ" — דעמאלט'ס קען מען זיך שוין טרייסט'ן, אפילו מען איז נאך אין גלות.

אי.. וועט איינער אבער פרעגן, אז ווארטן מיר דען נישט אויף: "מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ"?!! וואס הייסט אז מיר טרייסט'ן זיך שוין בשעת ווען מיר זענען נאך אין גלות...?!

נאר די תירוץ אויף דעם איז, אז עס איז דא צוויי סארטן נחמות, און ווען משיח ווען קומען, דעמאלט'ס וועט דאך שוין טאקע דארפן מקיום ווערן די צווייטע סארט נחמה, ווייל: "נְחֻמוּ נְחֻמוּ" עָמִי — ווייל עס איז דאך דא צוויי סארטן נחמות: (א) ווען משיח וועט טאקע קומען, (ב) אז בשעת ווען מיר געפונען זיך נאך אין דעם שווער'ן ביטער'ן גלות.. איז: "יֹאמֶר אֶלְקִיכֶם" — איז די רבונו של עולם דער וואס זאגט דאס אונז, און דאס איז דאך אונזער גוט'ער טאטע וואס האלט דאך אונז שטענדיג אָן.

און ממילא וועגן דעם איז טאקע יעצט נאך תשעה באב די פאסיג'סטע צייט ארויס צו נעמען דעם ספר תורה: "שָׁבַת נְחֻמוּ", און אויס שרייען דעם: "אָנְכִי יְהוֹה-אֱלֹהֶיךָ" — אז מיר זענען נאך טאקע אין גלות, אבער מיר גלייבן אבער נאך אלץ, אז דא — אין אונזער חורבן בית המקדש ליגט די זעלבע: "הַתְּגִלוֹת" וואס עס איז געווען בשעת: "קְבַלְתָּ הַתּוֹדָה", און די חורבן בית המקדש האט נאר שטערקער געמאכט די קשר וואס מיר האבן צום אייבערשטן, ווייל דאס האט דאך אונז געוויזן אז אונזער טאטע אין הימל

האט אונז געגעבן א פאטש, און ממילא מיינט דאך דאס אוודאי, אז אונזער טאטע געפונט זיך נאך לעבן אונז, און ער האלט אונז אָן א גאנצן צייט.

און דאס איז דאך דומה צו אזא מעשה, ווייל עס איז געווען אמאל קינדער וואס האבן געלערנט אין א געוויסע חדר, און איין טאג איז דער מנהל אריין געקומען אין דעם קלאס, און ער האט געזאגט פאר די קינדער, אז מען גייט גיין צו עפעס חיות גארטן, און א יעדער איינער זאל ארויף גיין אויף די באס וואס עס שטייט אינדרויסן פון דעם תלמוד תורה.

און אלע קינדער זענען טאקע דעמאלט'ס גלייך ארויף געגאנגען אויף דעם באס, און מען האט זיך אָן געהויבן אוועק צו זעצן אויף די פלעצער, און אלע קינדער האבן זיך צו גע'גרייט ארויס צו פארן אויף דעם לאנג'ן וועג.

אבער פלוצלונג.. האט איינער פון די קינדער אָן געהויבן צו שרייען, אז די באס רוקט זיך..! די באס האט אָן געהויבן צו פארן..! לאמיר שנעל אראפ לויפן..! און אלע קינדער האבן זיך דעמאלט'ס גאר שטארק דערשראקן, און מען האט געוואלט אראפ לויפן פון דעם באס.

אבער פלוצלונג.. האט מען געהערט פון די אנדערע זייט פון די באס ווי א אנדערע קינד געבט א געשריי, אז קינדער בארואיגט'ס ענק..! די באס דרייווער זיצט דא..! און ממילא פארוואס האט עטץ מורא..!? מען דארף נישט מורא האבן, ווייל די באס דרייווער זיצט דאך דא.

אבער איין מינוט, וואס איז יעצט געשעהן..!? נאר די תירוץ אויף דעם איז דאך שוין זייער פשוט, ווייל אויב די באס האט א דרייווער, דעמאלט'ס האב

איך דאך שוין נישט קיין שום פראבלעם אפילו ווען עס פארט זייער שנעל, אבער אויב די באס האט נישט קיין דרייווער, דעמאלט'ס האב איך וואס מורא צו האבן אפילו ווען עס רוקט זיך נאר אביסל.

און דאס דארף טאקע א יודיש קינד שטענדיג וויסן און געדענקען, אז אויב: "כִּי אַתָּה עֹמְדִי" – אז אויב דער אייבערשטער איז מיט אונז, דעמאלט'ס: "לֹא אֵיךָ רָע" – דעמאלט'ס דארף איך דאך שוין נישט מורא האבן, און דאס איז דאך אזוי ווי א מאמע וואס זאגט פאר איר קינד, אז דו ווילסט גיין אויף דעם הויכעכ'ן גליטשער...!! אדער אויף דעם הויכעכ'ן לייטער...!!

האט דאס קינד געזאגט, ניין, איך האב מורא, האט דעמאלט'ס די מאמע געזאגט פאר דעם קינד, אז ווייסטו וואס...!! איך גיי מיט צוזאמען מיט דיר, און דו וועסט זיצן אויף מיין שויס, און דעמאלט'ס איז דאך שוין א אנדערע מעשה אינגאנצן, און נישט נאר דער קינד וועט נישט מורא האבן צו גיין, נאר עס קען אפילו זיין, אז דאס קינד וועט ניט אמאל שפירן דעמאלט'ס אז ער פארט יעצט בכלל.

און דאס זאגט דאך אונז שוין טאקע די פסוק אין פרשת בהעלותך (קפיטל י"א פסוק י"ב), אז: "שָׁאֵהוּ בְּחִיקָךָ פֶּאֶשֶׁר יִשָּׂא הָאֱמֶן אֶת הַיֹּנֶק" – אז מיר זענען אין דעם אייבערשט'ס הענט אזוי ווי א קינד וואס געפונט זיך אין די הענט פון זיין מאמע.

און אויב א מענטש פארשטייט טאקע באמת אז: "יהוה-ה' אֱלֹהֶיךָ עֹמֶךָ" – און אויב א מענטש פארשטייט טאקע באמת אז דער אייבערשטער פארט מיט צוזאמען מיט מיר, דעמאלט'ס: "לֹא חֶסֶדְךָ דָּבָר" – דעמאלט'ס פעלט דאך

מיר שוין גארנישט, און איך בין רואיג, ווייל איך בין דאך אין די הענט פון דעם אייבערשטן, און אויב א מענטש פארשטייט טאקע באמת אז: "אַנְכִי אֶרְדַּ עִמָּךְ מִצְרִימָה" – און אויב א מענטש פארשטייט טאקע באמת אז דער אייבערשטער גייט מיט צוזאמען מיט א יודיש קינד אין גלות, דעמאלט'ס דארף ער דאך שוין נישט מורא האבן פון גארנישט, ווייל ער ווייסט דאך, אז: "יהוה-ה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ" – אז דער הייליגער באשעפער איז דאך שטענדיג מיט מיר.

און אויב עס איז דא: "הַשְׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה", קומט דאך דעמאלט'ס אריין אין שטוב גאר א גרויסע: "שְׁפַע", און גאר א גרויסע: "בְּרָכָה", און גאר א גרויסע: "הַצְלָחָה", און מען ווערט דאך דעמאלט'ס גלייך געהאלפן מיט: "כָּל מִינֵי בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת וְהַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת חוּץ לְדֶרֶךְ הַטָּבַע", און עס ווערט דאך דעמאלט'ס נשפע אלע גוטע: "הַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת" וואס עס איז נאר שייך אויף דער וועלט.

און די ווערטער: "הַשְׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "הַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת" [מיט די עלעוו אותיות מיטן כולל], ווייל יא ר' יוד, וויסן זאלסטו, אז דער הייליגער באשעפער האט דאך אונז שוין אליין געזאגט גלייך נאך "מתן תורה" אין פרשת יתרו (קפיטל כ' פסוק כ"א), אז מיין טייער ליבער קינד: "יִשְׂרָאֵל", שטענדיג זאלסטו האבן ביי דיר דעם כלל, אז אויב עס איז: "אָבּוֹא אֵלֶיךָ" – אז אויב קום איך צו דיר.. קינד מיינס, דעמאלט'ס: "וּבִרְכָתֶיךָ" – דעמאלט'ס קומט דאס אויך מיט צוזאמען מיט אלע גוטע: "בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת וְהַשְׁפָּעוֹת טוֹבוֹת חוּץ לְדֶרֶךְ הַטָּבַע", און ממילא מיר פרייען זיך גאר שטארק ווען מיר לעבן מיט דעם: "יהוה-

אַלְקִיךָ עִמָּךְ לֹא חִסְרָתָ דְּבָר, ווייל אויב עס איז דא: "הַשְׁרָאת הַשְׁכִּינָה", דעמאלט'ס איז דאך שוין אלעס דא.

און א יעדע יאר ווען עס קומט אָן מוצאי תשעה באב, און עס קומט אָן: "שְׁבַת נַחְמו", טרייסט אונז דעמאלט'ס דער אייבערשטער נאך אמאל, אזוי ווי עס שטייט דאך שוין טאקע בפירוש אין פסוק אין ישעיה הנביא (קפיטל מ' פסוק א'), אז: נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי "יֹאמֶר" אַלְקִיכֶם – אז דער אייבערשטער וועט זאגן פאר יודישע קינדער די ווערטער: "נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי".

און עס שטייט דאך נישט אין פסוק דא דעם לשון, אז: נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי "אֹמֶר" אַלְקִיכֶם – אז דער אייבערשטער האט געזאגט פאר די יודישע קינדער די ווערטער: "נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי", נאר עס שטייט אין פסוק דא דעם לשון, אז: "יֹאמֶר" אַלְקִיכֶם – אז דער אייבערשטער "וועט" אונז זאגן, ווייל: "שְׁבַת דּוֹר וָדוֹר" טרייסט דער אייבערשטער די יודישע קינדער, און ער זאגט זיי דעמאלט'ס, אז: "אַלְקִיכֶם בְּרַחֲמָיו יְנַחֲמְכֶם וַיַּחֲדֵשׁ עֲלֵיכֶם מַלְכוּתוֹ בְּמַהֲרָה אָמֵן".

און די: "נַחְמוּ" וואס מיר מאכן אלע די וואך דארף דאך צו גיין אויף א אופן פון: "אַמוּנָה", ווייל מיט וואס טרייסט'ן מיר זיך אלע יעצט נאך תשעה באב...?! מיר טרייסט'ן זיך דאך יעצט אלע נאך תשעה באב מיט: "אַמוּנָה" אין די גרויסע: "גְּאוּלָּה הֶעֱתִידָה" וואס גייט דאך שוין טאקע בקרוב אָן קומען, און ממילא יא טייערע יודן, מיר דארפן טאקע אלע פייער'ן דעם: "נַחְמוּ" די וואך, אבער.. נאר מיט: "אַמוּנָה" אין די גרויסע: "גְּאוּלָּה הֶעֱתִידָה" וואס גייט דאך שוין טאקע בקרוב ממש אָן קומען.

און די ווארט: "נַחְמוּ" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "בְּאֲמוֹנָה" – נאר מיט: "אֲמוֹנָה שְׁלָמָה"!! ווייל יא טייערע יודן, נאר מיט: "אֲמוֹנָה שְׁלָמָה" אין די גרויסע: "גְּאוּלָּה הֶעֱתִידָה" זאלט איר זיך טרייסטן: "שִׁבְתָּ נַחְמוּ"!!

נאר מיט: "אֲמוֹנָה שְׁלָמָה" זאלט איר זיך אלע טרייסטן נאך תשעה באב, און איר זאלט דעמאלט'ס אלע גלייבן: "בְּאֲמוֹנָה שְׁלָמָה", אז אט אט אט.. וועט דאך שוין אָן קומען די גאנצע "נחמה" פון כלל ישראל.

און אין אזא שווערע גלות ווי: "גְּלוּת אֲדוֹם" קען דאך נאר אזא איינער וואס דער אייבערשטער באהאלט זיך פון איהם זעהן דעם אייבערשטן, און נישט סתם זעהן דעם אייבערשטן, נאר זעהן קלאר דעם אייבערשטן, און דאס איז דאך פונקט אזוי ווי דער מענטש וואס טוט זיך אָן די שווארצע זין גלעזער, ווייל דער מענטש וואס טוט זיך אָן די שווארצע זין גלעזער [וואס איז דאך נאר איין זאך, שווארץ, שווארץ, און נאך אמאל שווארץ], איז טאקע אינגאנצן פאר שווארצ'ט, אבער ער קען דאך למעשה זעהן די בעסטע די זין, און ער קען דאך למעשה זעהן די קלאר'סטע די זין, פארוואס..?! טאקע וויבאלד ער האט א גוט'ן: "הֶסְתֵּר" פאר זיך.

און בכלל דארף מען דאך וויסן, אז ווען עס קומט אָן: "שִׁבְתָּ נַחְמוּ", און מען זינגט שוין דעם: "נַחְמוּ נַחְמוּ עַמִּי", דארף מען דאך אבער דעמאלט'ס נאך אלץ גוט געדענקען וואס עס שטייט אין שולחן ערוך, אז א יעדע: "יֵרָא שְׁמֵי" דארף דאך שטענדיג מתאבל זיין אין "הארץ" אויף דעם חורבן בית המקדש, און זאגן דעם תיקון חצות, און ווארטן אויף די אמת'ע: "נְחֻמָּה הַשְּׁנִיָּה" וואס גייט בקרוב אָן קומען, און די: "נְחֻמָּה" און די: "שְׁמֻחָה" דארף דאך נאר זיין: "בְּחוּץ" – פון אינדרויסן.

און די ווארט: "נחמו" – איז דאך טאקע אויך גימטריא: "חנץ" – פון אינדרויסן, ווייל פון אינדרויסן דארף זיך טאקע אָן זעהן א: "שְׁמָחָה" און א: "נְחָמָה", און עס דארף טאקע זיין: "צְהִלְתּוּ בְּפָנָיו", און מען דארף טאקע געדענקען, אז איין טאג גייט טאקע זיין א נייע: "בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי".

אבער "אין הארצן"??! אין הארצן דארף דאך ווייטער בלייבן דעם: "אָבְלוּ בְּלִבּוֹ", און מען דארף ווייטער מתאבל זיין אויפן חורבן הבית, ווייל: "כָּל הַמֵּתָאבֵּל עַל יְרוּשָׁלַּיִם זֹכָה וְרוּאָה בְּשִׁמְחָתָהּ", און מען דארף דאך ווייטער כסדר בענקען צו: "בֵּיאת הַמָּשִׁיחַ", און ווארטן אויף: "בֵּיאת הַמָּשִׁיחַ".

און מען טאר נישט נאך לאזן, נאר מען דארף זיך נאך אמאל ווענדן צום הייליגן: "בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים" און איהם נאך אמאל פרעגן די שווערע שאלה פון: "מָתִי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן":

יִאבֹר גִּזְבוֹנוֹ וְזִבְנוֹ עָבְדִּי אֶלְכִּיכֶם!

און מיט דעם ענדיגן מיר: אז מיר זאלן זוכה זיין אז ווען עס וועט זיין: "אֶסְדָּה נָא" – ווען מען וועט אוועק גיין פון דעם גרויסן התעוררות, זאל אבער נאך אלץ זיין:
"וְיֵאָרָא אֶת הַמִּרְאָה הַגָּדֹל הַזֶּה"!!

תם ולא נשלים!
 שִׁבּוּז וּשְׂרִירָה לֹאֵל בּוֹרָא עוֹלָם!

לְפָנֶיךָ בְּנֵי אֱלֹהִים שְׂמֹחִים לְךָ!!

יֵאָדָר לִדַּע וּקְדֵי הַדָּבָר מִדַּע בֵּן יוֹנָתָן דָּל

יבא לאור העולם בעזרת השם יתברך
ערב ע"י תלמידי וחסידיו סקולען
בערנו בית שמוש ת"ץ

בנשיאות ראש חבורתינו שליט"א

